

Fremsat den [dato] af erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen)

**Forslag
til**

Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love
(Gennemførelse af skattelyft vedrørende registrering af reelle ejere)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 5, nr. 9, ændres »jf. § 58.« til: »jf. §§ 58 og 58 a.«

3. I § 5 indsættes som nr. 26.

»26) *Reel ejer:*

Fysisk person, der ultimativt direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en væsentlig del af ejerandelene eller stemmerettighederne eller som på anden måde udøver kontrol, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

Nr. 26-31 bliver herefter nr. 27-32.

4. § 18, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Oplysninger om navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov, skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.«

5. Efter § 58, før overskriften, indsættes:

»§ 58 a. Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, jf. dog stk. 5. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, jf. 1. pkt., skal de, i henhold til § 10, stk. 1, registrerede medlemmer af selskabets direktion, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne, jf. stk. 1, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer eller ikke længere er reel ejer. Selskabet skal opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere i mindst 5 år efter det reelle ejerskabs ophør eller gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Selskabet skal på anmodning give oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere på anmodning give de i 1. pkt. nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder ikke, hvis der er tale om selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

6. I § 367, *stk. 1*, ændres »§§ 58-61,« til: »§ 58, § 58 a, stk. 2 og 3, §§ 59-61,«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 2, *stk. 3*, ændres »og § 15 f« til: »samt § 15 f og § 15 g«.

3. § 15 d, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Oplysninger om navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov, skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.«

4. Efter § 15 f, før overskriften, indsættes:

»§ 15 g. En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra en enkeltmandsvirksomhed, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Definitionen af en reel ejer i § 5, nr. 26, i selskabsloven finder anvendelse med de fornødne tilpasninger. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, jf. 1. pkt., skal de i henhold til § 11, stk. 1, registrerede medlemmer af selskabets daglige ledelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal der registreres en ledelse, når reglen i 3. pkt. finder anvendelse.

Stk. 2. Virksomheden skal registrere oplysningerne, jf. stk. 1, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer eller ikke længere er reel ejer. Virksomheden skal opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikationen af reelle ejere i mindst 5 år efter det reelle ejerskabs ophør eller gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Virksomheden skal på anmodning give oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere på anmodning give de i 1. pkt. nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder ikke, hvis der er tale om virksomheder hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

5. I § 23. *stk. 1*, indsættes efter »§ 15 c,«: »§ 15 g, stk. 2 og 3,«.

§ 3

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* § 21 a om registrering af reelle ejere, som defineret i § 21 b, finder dog også anvendelse for fonde, som falder uden for lovens område efter stk. 1, eller som er undtaget fra loven i medfør af stk. 2.«

3. § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Oplysninger om navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov, skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning.«

4. Efter § 21, før overskriften, indsættes:

»§ 21 a. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 21 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysningerne, jf. stk. 1, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer eller ikke længere er reel ejer. Fonden skal opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere i mindst 5 år efter det reelle ejerskabs ophør eller gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal på anmodning give oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere på anmodning give de i 1. pkt. nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system.

§ 21 b. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der i sidste instans direkte eller indirekte udøver kontrol eller på anden måde har særlig indflydelse på fonden, herunder:

- 1) fondens bestyrelse,
- 2) særligt begunstigede personer, der skal modtage uddelingsmidler eller andre formuegoder fra en fond, hvis disse personer er kendt, og
- 3) hvis de enkeltpersoner, der skal tildeles midler fra fonden ikke er kendt, den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.«

5. I § 132, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§§ 5, 13 og 15,«: »§ 21 a, stk. 2 og 3,«.

§ 4

I lov om det europæiske selskab (SE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som nyt 1. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

1. - 4. pkt. bliver herefter 2. - 5. pkt.

2. § 17, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Oplysninger om navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov, skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning.«

3. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

4. I § 21, stk. 1, indsættes efter »§ 7, stk. 5,«: »og § 17 a«.

§ 5

I lov nr. 454 af 22. maj 2006 om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), som senest ændret ved § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes som nyt 1. *pkt.*:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

1. - 3. *pkt.* bliver herefter 2. - 4. *pkt.*

2. I § 14 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

3. I § 19, *stk. 1*, indsættes efter »§ 5, stk. 4,«: »og § 14, stk. 3,«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret ved § 37 i lov nr. 718 af 26. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

3. I § 6 ændres »aktieselskabslovens« til: »selskabslovens«.

4. I § 7 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af § 1 a straffes med bøde.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 15, *stk. 4*, indsættes efter *1. pkt.*:

»§ 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

3. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter *2. pkt.*:

»§ 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

4. I § 335 ændres »§§ 13 og 14« til: »§§ 13 og 14 og § 15, stk. 1, 2 og 4,«.

5. § 336 ophæves.

6. I § 373, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 15, stk. 4, 2. pkt.,«, efter »§ 16 f, stk. 1-3,« indsættes: »§ 23, stk. 1, 3. pkt.,«, og efter »§ 312,« indsættes: »§ 335, jf. § 15, stk. 4, 2. pkt.,«.

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2003, nr. L 235, side 10«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 68 indsættes efter *1. pkt.*:

»§ 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

3. I § 71, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,« til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., og § 68, 2. pkt.,«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 5 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og senest ved § 7 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 136, stk. 5, indsættes efter *1. pkt.*:

»§ 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger på kapitalforeninger.«

3. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1,«: »§ 136, stk. 5, 2. pkt.,«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8, nr. 1-4, i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41.« til: », Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 14, stk. 3, indsættes efter *1. pkt.*:

»§ 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger på investeringsforeninger og SI-KAV'er.«

3. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 14, stk. 3, 2. pkt.,«.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. En juridisk person, jf. § 3, nr. 2, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal altid være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For den juridiske person skal som minimum optages oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 1-6.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af grunddata for de i stk. 1 nævnte juridiske personer, herunder regler om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved.«

2. I § 22 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Overtrædelse af § 11 a, stk. 1, straffes med bøde.«

§ 12

Stk. 1. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte regler om, at forskellige dele af bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

§ 13

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 11 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
  - 2.1. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i selskaber m.v.
  - 2.2. Grundregistrering som nødvendig forudsætning for at kunne registrere reelle ejere
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en del af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet, som blev indgået den 19. december 2014 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Lovforslaget gennemfører alene den del af aftalen, som vedrører indførelse af et register over reelle ejere i danske selskaber og tilsvarende juridiske personer. Den øvrige del af skattelyaftalen er gennemført ved lov nr. 739 af 1. juni 2015.

Lovforslaget har desuden til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), da det bl.a. omhandler reelle ejere.

EU-Kommissionen fremlagde i februar 2013 forslag til 4. hvidvaskdirektiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Forslaget har siden været forhandlet i Rådet og Europa-Parlamentet, og den 20. maj 2015 blev der opnået enighed mellem institutionerne om en direktivtekst, der på en række områder afviger fra Europa-Kommissionens oprindelige forslag. 4. hvidvaskdirektiv afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2005/60/EF) af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv) og 4. hvidvaskdirektiv er ligesom tidligere hvidvaskdirektiver et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at de enkelte medlemslande har mulighed for at fastsætte skærpede regler.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af bl.a. hvidvask. Medlemmer af FATF er folkeretligt forpligtede til at efterleve FATF's 40 anbefalinger, som senest er revideret i februar 2012. 4. hvidvaskdirektiv tilstræber at skabe rammerne for, at medlemslandene kan opfylde de nævnte anbefalinger og direktivet skal derfor ses i sammenhæng med anbefalingerne.

Det overordnede formål med de ændrede FATF-anbefalinger og 4. hvidvaskdirektiv er bl.a. at styrke indsatsen mod kriminalitet og hvidvask af midler der hidrører fra kriminalitet, herunder skatteunddragelse.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 14, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det fremgår videre, at medlemsstaterne derfor bør sikre, at enheder, der er stiftet på deres område i henhold til gældende national ret, indhenter og opbevarer tilstrækkelige, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed for at bekæmpe misbrug af juridiske enheder bør medlemsstaterne sikre, at oplysningerne om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, beliggende uden for virksomheden i fuld overensstemmelse med EU-retten.

Det følger af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at selskaber og andre juridiske enheder på deres område pålægges at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, som defineret i direktivets artikel 3, stk. 6. Direktivets artikel 30, stk. 2, pålægger medlemsstaterne at sikre, at kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester kan få rettidig adgang til oplysningerne. Herudover fastsætter direktivets artikel 30, stk. 3, at disse oplysninger skal opbevares i et centralt register. Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at oplysningerne er tilgængelige for kompetente myndigheder, forpligtede enheder inden for rammerne af de i direktivet fastsatte kundekendingsprocedurer og for personer og organisationer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

Som følge af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet samt 4. hvidvaskdirektiv foreslås der ændringer i en række love på Erhvervs- og Vækstministeriets område, som skal medvirke til, at der fremover kan foretages registrering af reelle ejere i selskaber og andre lignende juridiske personer, hvilket skal medvirke til øget gennemsigtighed og gøre det sværere at gemme sig bag selskabskonstruktioner af forskellig art.

På Justitsministeriets område foreslås tilsvarende ændringer i lov om fonde og visse foreninger, der navnlig vedrører ikke-erhvervsdrivende fonde. Denne del af lovforslaget udsendes i en selvstændig ekstern høring med henblik på fremsættelse af et samlet lovforslag, der også omfatter de påkrævede ændringer på Justitsministeriets område.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i selskaber m.v.

2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke i dag regler om registrering af reelle ejere i hverken selskaber eller andre juridiske personer. Der eksisterer derimod et register over legale ejere (Det Offentlige Ejerregister), som følger af § 58 i selskabsloven. Dette register gælder udelukkende kapitalselskaber, som aktieselskaber, anpartsselskaber, herunder iværksætterselskaber, partnerselskaber og såkaldte europæiske aktieselskaber (SE'er).

Tilsvarende regler om registrering af legale ejere kan dog indføres for virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder. Dette er vedtaget med lov nr. 739 af 1. juni 2015, som har medført en hjemmel i lovens § 15 f til, at disse virksomheder

der skal kunne medtages i Det Offentlige Ejeregister. Denne ændring er vedtaget som led i skattelypakken fra december 2014 på erhvervsområdet. Hvis hjemlen udnyttes, indebærer det, at det ikke er muligt at være anonym ejer af 5 pct. eller mere af eksempelvis et kommanditselskab, idet legale ejere i sådanne selskaber skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Karakteristisk for den legale ejer er, at vedkommende som udgangspunkt er noteret i selskabets ejerbog, ligesom ejeren både kan være en fysisk eller juridisk person. Den legale ejer skal registreres i Det Offentlige Ejeregister, hvis den pågældende besidder 5 pct. eller mere af selskabets stemmerettigheder eller kapital.

Den reelle ejer er derimod den eller de fysiske personer, som i sidste instans ejer eller kontrollerer et selskab eller en anden juridisk person. En reel ejer kan ikke være en juridisk person. Det reelle ejerskab forekommer som udgangspunkt, når en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af kapitalandelene eller stemmerne i et selskab eller lignende. Reelt ejerskab kan således foreligge ved en kombination af direkte ejerskab eller kontrol af et selskab og indirekte ejerskab eller kontrol af et selskab. Der kan også foreligge reelt ejerskab på anden vis, f.eks. i form af aftale, udpegningsret eller lignende. Reelt ejerskab af fonde handler ikke om besiddelse af ejerandele, men derimod om kontrol og andel i fondens midler.

Det bemærkes, at virksomheder og personer omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), herunder bl.a. pengeinstitutter, revisorer, advokater og ejendomsmæglere, allerede i dag ud fra en risikovurdering er pålagt at indhente oplysninger om deres virksomhedskunders reelle ejere, når der optages forretningsmæssig forbindelse. Idet langt de fleste selskaber og andre juridiske personer på et eller andet tidspunkt vil være kunde hos virksomheder eller personer omfattet af hvidvaskloven, skal de således som udgangspunkt allerede i dag i de situationer kende og oplyse om deres reelle ejere. Oplysningerne kan i visse tilfælde indhentes på anden vis, men den foreslåede pligt til at indhente oplysninger vurderes ikke at være ubekendt for de omfattede selskaber m.v. Det nye i bestemmelsen er således kun selve registreringspligten.

Der eksisterer i dag i henhold til Skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013 med senere ændringer, en række regler om indhentning og opbevaring af ejeroplysninger, som skal foreligge vedrørende fuldt skattepligtige selskaber, ud over aktie- og anpartsselskaber. Disse selskaber m.v. skal føre en fortegnelse over samtlige ejere og medlemmer. Tilsvarende gælder kommanditselskaber omfattet af § 2, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og partnerselskaber omfattet af selskabslovens kapitel 21, som skal føre en fortegnelse over alle deltagere i kommanditselskabet henholdsvis partnerselskabet. Disse oplysninger fremgår ikke i dag af et samlet offentligt register.

2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at selskaber og andre juridiske personer skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, som disse er defineret i direktivet. De omhandlede selskaber og andre juridiske personer er som minimum forpligtede til på anmodning, at stille disse oplysninger til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder samt de virksomheder og personer, som har pligter i henhold til hvidvaskloven, og andre personer med legitim interesse, hvis de anmoder herom.

Derudover stiller 4. hvidvaskdirektiv krav om, at oplysningerne om disse reelle ejere skal registreres i et samlet centralt register. Oplysningerne skal som minimum være tilgængelige for samme gruppe af myndigheder, virksomheder og personer, som nævnt ovenfor. Ydermere giver 4. hvidvaskdirektiv mulighed for, at oplysningerne stilles til rådighed for offentligheden.

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, om der i lovforslaget skulle indsættes en pligt for de reelle ejere til at oplyse et givent selskab eller anden juridisk person om deres ejerskab. Det er dog vurderet, at det ikke er nødvendigt med en pligt hertil, da der allerede i dag gælder regler om underretning for legale ejere og da 4. hvidvaskdirektiv har pålagt det enkelte selskab eller juridiske person at indhente de relevante oplysninger. Det vil således være en ekstra byrde at pålægge de enkelte ejere en indberetningspligt og der er ikke noget til hinder for, at i det omfang, at en person bliver bekendt med at den pågældende er reel ejer, kan meddele det til virksomheden.

Erhvervs- og Vækstministeriet har desuden overvejet, hvordan et register over reelle ejere skal etableres, herunder hvem der skal være omfattet. Det fremgår af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet fra december 2014, som er indgået mellem den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative, at registret skal føres af Erhvervsstyrelsen, som i dag er samlet indgang for registrering af oplysninger i en lang række selskaber og virksomheder. Erhvervsstyrelsen er derudover efter gældende ret allerede ansvarlig for at føre Det Offentlige Ejerregister, som indeholder oplysninger om legale ejere i kapitalselskaber.

Det er i forbindelse med den nævnte skattelyaftale om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet, besluttet, at registret over reelle ejere skal være offentligt tilgængeligt i Danmark, dog under hensyntagen til 4. hvidvaskdirektivs rammer og beskyttelse af personfølsomme oplysninger. Baggrunden for at de registrerede oplysninger skal være offentligt tilgængelige er, at det med skattelyaftalen har været et politisk ønske, at skabe så meget åbenhed om reelle ejere som muligt. Der vil dog ikke blive offentliggjort oplysninger, som er særligt følsomme, hvilket vil sige CPR-numre og udenlandske identifikationsnumre. Endvidere vil der være mulighed for at undtage fra kravet om offentliggørelse, herunder hvis der foreligger en særlig, individuel sikkerhedsrisiko.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 22, at risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke er ens i alle tilfælde, og at der derfor bør anvendes en holistisk risikobaseret tilgang. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 27, at der ved anvendelsen af direktivet skal tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre, forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til deres særlige behov.

Erhvervs- og Vækstministeriet har på den baggrund overvejet, hvilke selskaber og andre juridiske personer som skal omfattes af den foreslåede registreringspligt. 4. hvidvaskdirektiv lægger som udgangspunkt op til en bred fortolkning af begrebet juridisk person, men der er dog mulighed for under visse forudsætninger at undtage juridiske personer, hvilket også ses at stemme overens med anbefalingerne fra FATF, som i vidt omfang ligger til grund for 4. hvidvaskdirektiv. Det gælder dog umiddelbart i henhold til anbefalingerne kun andre juridiske enheder end selskaber, fonde og andre virksomheder med begrænset ansvar.

Det bemærkes, at enkeltmandsvirksomheder ikke er omfattet af begrebet juridisk person, og disse enheder anses derfor ikke for omfattet af bestemmelserne. Tilsvarende gælder filialer af selskaber og andre juridiske personer.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriet vurdering, at medarbejderinvesteringsselskaber ikke skal omfattes af de foreslåede bestemmelser om registrering af reelle ejere. Baggrunden for denne vurdering er, at der er tale om en særlig selskabskonstruktion, som er kendetegnet ved at have nogle særlige karakteristika, som gør, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering via sådanne selskaber anses for begrænset. Det er således bl.a. en betingelse, at medarbejderne investerer lønmidler til gavn for den virksomhed, som de er ansat i. Desuden er det et krav, at de indskudte lønmidler alene kan gå til modernisering eller udvikling af virksomheden og at ejerskabet ikke kan overdrages til andre. Der er på den måde meget lille risiko for at selskabsformen kan benyttes til eventuel hvidvask eller skattelety via sløring af ejerskabet. Baggrunden for at undtage denne selskabsform er desuden, at der er tale om en 3-årig forsøgsordning iværksat med det formål at bevare arbejdspladser, og at der på tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse alene er registreret ét medarbejderinvesteringsselskab i Danmark. Medarbejderinvesteringsselskaber er endvidere ikke omfattet af reglerne om registrering af legale ejere.

Erhvervs- og Vækstministeriet har desuden overvejet, hvorvidt fonde, som i dag ikke er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovens § 3, stk. 1, eller som konkret er undtaget fra loven, jf. § 3, stk. 2, skal være omfattet af kravet om registrering af reelle ejere. Det skyldes, at der er tale om en gruppe fonde med særlige karakteristika, herunder Danmarks Nationalbank, fonde oprettet ved lov og fonde som af andre grunde ikke skal underlægges yderligere offentlig tilsyn.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriet vurdering, at sådanne fonde ikke kan undtages fra kravet om registrering af reelle ejere. Baggrunden for denne vurdering er, at hver enkelt medlemsstat efter 4. hvidvaskdirektiv, med henblik på at sikre effektiv gennemsigtighed, er forpligtet til at sørge for, at det bredest mulige spektrum af juridiske enheder på deres område er omfattet af pligten til at registrere reelle ejere. Desuden er fonde nævnt direkte i direktivet uden skelen til lovgrundlag, registrering, formål eller lignende. Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt at fonde i bred forstand er omfattet af kravet om registrering af reelle ejere.

Det er, udover de nævnte fonde som på den ene eller den anden måde ikke er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, overvejet, hvordan der skal foretages registrering af reelle ejere i virksomheder, som i dag ikke er registreringspligtige i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, f.eks. de interessentskaber og kommanditselskaber som på grund af en eller flere virksomhedsdeltagere med ubegrænset hæftelse ikke er omfattet af registreringspligten i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Da det ikke er hensigten at de omfattede enheder skal pålægges flere krav og byrder end nødvendigt for at opfylde direktivet, og da det ikke er hensigten, at der skal indføres nye registreringskrav, ud over kravene i 4. hvidvaskdirektiv om registrering af reelle ejere, men da det dog er nødvendigt at kunne identificere selve den juridiske person for at kunne registrere reelle ejere, er der foreslået en løsning, hvor der foretages en grundregistrering af de omhandlede enheder med et minimum af oplysninger for at kunne registrere reelle ejere.

2.1.3 Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning medfører ændringer af en række love, herunder bl.a. selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde, og lov om finansiel virksomhed. Konkret medfører de foreslåede ændringer, at alle kapitalselskaber og en lang række lig-

nende andre juridiske personer skal have kendskab til deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder. Disse oplysninger skal hurtigst muligt efter at selskabet eller andre juridiske personer er blevet bekendt med at en person er blevet reel ejer, eller ikke længere er reel ejer, registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, hvor de vil være offentligt tilgængelige.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at de omhandlede juridiske enheder omfattes af pligten til at indberette oplysninger til det register over reelle ejere, som udvikles af Erhvervsstyrelsen. Registret har efter direktivet til formål at sikre nøjagtige og opdaterede oplysninger om de reelle ejere af sådanne juridiske enheder til brug for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bestemmelser, der definerer, hvad der skal forstås ved reelle ejere. Disse bestemmelser gennemfører definitionen af reelle ejere i artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Reelle ejere i selskaber foreslås således defineret som de fysiske personer, som i sidste instans ejer eller kontroller en væsentlig andel af ejerandelene eller stemmerne i selskabet, eller som på anden måde udøver kontrol, hvorimod reelle ejere i fonde er defineret som personer, som ikke i ordets egentlige forstand nødvendigvis er ejere, men som på anden måde har kontrol eller som får midler fra fonden. I forhold til fonde vil reelle ejere således være bestyrelsen og eventuelt nærmere angivne særlige uddelingsmodtagere og personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Det foreslås, at der i forbindelse med udviklingen af selve it-systemet til registrering af reelle ejere vil blive set nærmere på, hvordan sådanne registreringer kan foretages. Dette vil ske i henhold til de foreslåede bestemmelser om nærmere fastsatte regler om registrering. De nærmere krav til registrering, herunder hvilke oplysninger der skal registreres, og hvem der kan eller skal registrere dem, vil blive nærmere fastsat ved bekendtgørelse, som udstedes af Erhvervsstyrelsen. Det svarer til det, som gælder i forhold til Det Offentlige Ejerregister og en række andre registreringer, hvor den nærmere tekniske regulering foregår ved bekendtgørelse.

Af hensyn til at kunne foretage de nødvendige registreringer af reelle ejere vil der desuden blive foreslået en ny bestemmelse i lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), som omhandler grundregistrering af alle juridiske enheder som er omfattet af reglerne om registrering af reelle ejere og som ikke i henhold til anden lovgivning eller frivilligt allerede er eller har ladet sig registrere i Det Centrale Virksomhedsregister. Den nye bestemmelse foreslås da en sådan grundregistrering anses for en nødvendig forudsætning for at kunne registrere alle reelle ejere i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv. Der henvises i denne sammenhæng til afsnit 2.2.

Som følge af et krav i 4. hvidvaskdirektiv, er det foreslået, at den daglige ledelse i et selskab eller en anden juridiske person skal registreres som reelle ejere, hvis der ikke er nogen reelle ejere, eller hvis der ikke kan identificeres nogen reelle ejere. Det er dog samtidig foreslået, at i det omfang den daglige ledelse allerede er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal der alene i styrelsens it-system optages oplysning om, at der ikke er nogen reelle ejere, og at ledelsen derfor træder i deres sted.

De omhandlede virksomheder m.v. er forpligtede til at udlevere nærmere oplysninger om deres reelle ejere, og forsøg på identifikation af de reelle ejere, til SØIK samt Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. For andre offentlige myndigheder skal der dog være tale om, at oplysningerne skal vurderes som værende nødvendige af hensyn til

varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Der er ikke krav om særlige tilsyns- eller kontrolopgaver, men der er krav om, at det skal være i henhold til lovgivning og at de ønskede oplysninger skal være relevante og vedrøre ejeroplysninger. Hvis det ikke er tilfældet kan den offentlige myndighed alene søge informationerne gennem de ejeroplysninger, som måtte være offentligt tilgængelige.

Selskaber og andre juridiske personer, som har ejerandele optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv undtaget fra det foreslåede krav om registrering af reelle ejere. Baggrunden herfor er, at ejerkredsen i sådanne selskaber er tilstrækkeligt identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning.

Der foreslås strafbestemmelser, der giver mulighed for at pålægge de omfattede juridiske enheder bøder for manglende overholdelse af pligten til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system eller af pligten til efter anmodning at give disse oplysninger til SØIK eller andre offentlige myndigheder i forbindelse med varetagelsen af myndighedernes tilsyns- eller kontrolopgaver.

2.2. Grundregistrering som nødvendig forudsætning for at kunne registrere reelle ejere

2.2.1. Gældende ret

CVR-loven indeholder regler om bl.a. registrering af grunddata – dvs. oplysninger om navn og adresse m.v. – om juridiske enheder (virksomheder m.v.). De registrerede grunddata er offentligt tilgængelige, men de juridiske enheder kan anmode om, at de registrerede grunddata ikke må benyttes til reklamehenvendelser og andre henvendelser.

Det Centrale Virksomhedsregister har tre hovedfunktioner. For det første skal registret indeholde grunddata om juridiske enheder og de dertil knyttede produktionsenheder. For det andet skal der i CVR foretages en entydig og generelt anvendelig fælles nummerering af juridiske enheder (CVR-nummer) og af produktionsenheder (P-nummer). For det tredje skal CVR stille virksomhedsoplysninger til rådighed for offentlige myndigheder og private.

Der eksisterer ikke regler om registrering af reelle ejere i henhold til CVR-loven.

Det blev ved en ændring af CVR-loven i 2004 (lov nr. 1466 af 22. december 2004) muligt for ikke-registreringspligtige juridiske enheder (eksempelvis foreninger) at få et CVR-nummer via en selvindberetningsløsning. Denne mulighed for frivillig registrering var foreslået for at lette det administrative besvær, der kunne være forbundet med ikke at have et registreringsnummer, som offentlige myndigheder, banker m.v. kunne identificere de omhandlede enheder ved.

Juridiske personer er i CVR-lovens forstand en samlebetegnelse for bl.a. aktie- og anpartsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber, fonde, partnerselskaber, andelsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar, foreninger og andre sammenslutninger med selvstændig retsevne.

De juridiske enheder tildeles et CVR-nummer, og det er hensigten med CVR-loven, at et en gang tildelt nummer skal følge den juridiske enhed fra etablering til ophør.

Udgangspunktet for CVR-loven er, at der er tale om registrering af grunddata for juridiske enheder (virksomheder m.v.), som er registreringspligtige i henhold til anden lovgivning. Det vil hovedsage-

ligt sige selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning. CVR-loven giver dog også mulighed for, at juridiske enheder, som ikke er omfattet af en lovpligtig registrering, kan lade sig registrere i systemet.

Muligheden for som juridisk person at lade sig registrere giver en række fordele i forhold til omverdenen, hvor tildelingen af et CVR-nummer – og den medfølgende mulighed for at slå det op i et offentligt register – gør det nemmere at identificere sig over for omverdenen som juridisk person.

CVR-lovens § 11 indeholder bestemmelserne om, hvilke grunddata der skal optages i registret og indeholder desuden bemyndigelser til at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om optagelse og registrering af grunddata i registret, herunder om virksomheder og grunddata, som frivilligt kan optages i registret. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen i henhold til lovens § 16 a, fastsætte regler om, at virksomheder selv kan eller skal anmelde til og registrere grunddata i Erhvervsstyrelsens it-system. Tilsvarende gælder for frivillige anmeldelser, meddelelser og erklæringer.

2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, hvordan man i dansk ret kan opfylde pligten i henhold til 4. hvidvaskdirektiv til at registrere reelle ejere af juridiske personer, som i øvrigt ikke er forpligtede i henhold til lov, til at lade sig registrere. En stor del af de omhandlede selskaber, fonde m.v. er i dag registreret i Det Centrale Virksomhedsregister i henhold til enten selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning, ligesom en stor del af de omhandlede virksomheder har ladet sig registrere i registret på frivillig basis. Den del af de i dette lovforslag omhandlede juridiske personer, som ikke er registreret hverken lovpligtigt eller frivilligt antages derfor at være begrænset.

Det har været overvejet om der kunne etableres en løsning, hvor reelle ejere – og eventuel daglig ledelse – skulle registreres, men uden at selve enheden som sådan skulle registreres. Dette er dog ikke vurderet for hensigtsmæssigt, da det anses for nødvendigt at have opdaterede oplysninger om selve den juridiske enhed, for at oplysninger om enhedens reelle ejere skal være opdaterede og brugbare, som krævet i henhold til 4. hvidvaskdirektiv.

2.2.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at alle enheder, som i henhold til konkret lovgivning er forpligtede til at registrere reelle ejere, som foreslået i denne lovs § 1-10, skal grundregistreres i henhold til CVR-loven. En sådan grundregistrering af alle enheder, som er omfattet af kravet om registrering af reelle ejere, vil sikre at de enkelte enheder kan identificeres og at de mest basale oplysninger om selve den juridiske person holdes opdateret.

Det er alene de grundlæggende oplysninger som er nødvendige for at identificere enheden, som skal registreres. Det er derfor ikke hensigten, at de omhandlede enheder skal give yderligere oplysninger – andet end frivilligt – for at opfylde kravet om registrering af reelle ejere. De konkrete oplysninger er CVR-nummer, virksomhedsform, starttidspunkt, eventuelt ophørstidspunkt, virksomhedsnavn og adresse.

Den foreslåede pligt til at lade sig grundregistrere i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis man ikke er registreret i henhold til anden lovgivning eller frivilligt, vil alene omfatte en mindre del af det samlede antal juridiske personer, som skal registrere reelle ejere. Det vil således dreje sig om en række interessentskaber, kommanditselskaber og andre virksomheder, som i dag er undtaget fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder samt en række fonde, som ikke er omfattet eller er undta-

get fra fondslovgivningen. Den øvrige del af de omhandlede juridiske personer er allerede i dag registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

De nærmere regler om grundregistreringen vil blive fastsat ved bekendtgørelse, som vil følge de eksisterende bestemmelser om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system. Det betyder bl.a. at registreringen skal foretages gennem Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om oprettelse af et register over reelle ejere vil nødvendiggøre en udvidelse af Erhvervsstyrelsens it-system, så reelle ejere af selskaber og andre juridiske personer også kan registreres. Desuden må der påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt til vejledning af de omfattede enheder m.v. og kontrol af de informationer, der registreres.

Der er på den baggrund på finansloven for 2015 afsat i alt 4,1 mio. kr. i 2015, 8,0 mio. kr. i 2016, 7,7 mio. kr. i 2017 og 7,8 mio. kr. i 2018 og frem.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men der vil være administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den foreslåede forpligtelse for selskaber og andre juridiske personer til at registrere deres reelle ejere vil medføre administrative omkostninger, idet disse enheder vil være forpligtede til at indberette oplysninger om deres reelle ejere til et register. Der vil være omstillingsomkostninger for de omfattede eksisterende enheder ved registrering af ejeroplysninger første gang og løbende administrative byrder i det omfang, nye og eksisterende selskaber m.v. skal lade reelle ejere registrere, eller der skal foretages opdatering af oplysninger.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der har fået foretaget en AMVAV-måling af de administrative byrder forbundet med lovforslaget. Byrdemålingen viser at de administrative omstillingsomkostninger udgør 20,4 mio. kr. og de løbende administrative byrder udgør 3,1 mio.kr. årligt.

Ved vurderingen af de administrative konsekvenser er det lagt til grund, at ca. 285.000 selskaber og andre juridiske personer vil være forpligtede til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere. Desuden er det lagt til grund at ca. 42.750 selskaber og andre juridiske personer fremover årligt vil skulle foretage registrering eller ændring af allerede registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det er ved byrdemålingen lagt til grund, at de omfattede selskaber m.v. skal registrere en række oplysninger angående den reelle ejer, herunder bl.a. navn, adresse, CPR-nummer e.l., samt redegøre for den reelle ejers rettigheder.

Det er lagt til grund at registreringen vil ske via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk og at en stor del af de registreringer som skal foretages vil have nær sammenhæng med allerede registrerede oplysninger vedrørende legale ejere.

Det er endvidere lagt til grund, at pligten til at indhente og opbevare oplysninger ikke anses for ny, da der hidtil i henhold til hvidvaskloven har været en forpligtelse til, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder ud fra en risikobetragtning skal indhente oplysninger om reelle ejere i de selskaber m.v., som omfattes af lovforslaget. Det er på den baggrund formodningen, at en stor del af de selskaber og andre juridiske personer, som foreslås at være pligtige til at registrere reelle ejere, allerede vil have identificeret og legitimeret deres reelle ejere, da dette som nævnt er tilfældet, hvis de har optrådt som kunder hos virksomheder eller personer, der er omfattet af hvidvasklovens krav om udførelse af kend-din-kunde procedurer, hvilket eksempelvis gælder pengeinstitutter, revisorer advokater og ejendomsmæglere.

Foruden de identificerede byrder vil oprettelsen af et register over reelle ejere lette byrderne for de virksomheder og personer, der er omfattede af hvidvaskloven, idet de har mulighed for at få hurtig adgang til oplysninger om en virksomhedskundes reelle ejer. De omfattede virksomheder og personer må dog ikke i henhold til hvidvaskloven alene henholde sig til oplysningerne i registret, men oplysningerne kan alligevel lette byrderne forbundet med udførelse af kend-din-kunde procedurer.

Forslaget om grundregistrering af de juridiske personer, som skal registrere reelle ejere, men som ikke er hverken lovpligtigt eller frivilligt registreret, vil også medføre administrative byrder for de omhandlede juridiske personer. Det nærmere konkrete omfang af de i dag ikke-registrerede juridiske personer kan ikke estimeres, da de ikke er registrerede i dag. Det forventes dog at den del af lovforslaget vil ramme ca. 3.500 enheder, som fremover skal registrere nogle basale oplysninger om den juridiske person. Omkostningerne forbundet hermed vurderes at være meget begrænsede, særligt set i forhold til at de nævnte oplysninger skal gives i forlængelse af pligten til at registrere reelle ejere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger med anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. oktober til den 17. november 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, AgroSkat ApS, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Cevea, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk IT,

Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Danske Bogholdere, Danske Boligadvokater, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Kooperative Fællesforbund, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Ejendomsmæglerens Landsorganisation, Ejerlederne, Energitilsynet, Finans & Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Forbrugerklagenævnet, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fødevarerforbundet – NNF, Grønlands Selvstyre, GXG Markets A/S, HK Handel, HK – Landsklubben Danmarks Domstole, Horesta, Håndværksrådet, Investeringsforeningsrådet, IT-branchen, IT-Universitet i København, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Politiforbundet, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Revisortilsynet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Samtlige byretter, SEGES, SRF Skattefagligforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, VP Securities A/S, Østre Landsret, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	<p>Lovforslaget vil nødvendiggøre en udvidelse af Erhvervsstyrelsens it-system, så reelle ejere af selskaber og andre juridiske personer også kan registreres.</p> <p>Der er på den baggrund på finansloven for 2015 afsat i alt 4,1 mio. kr. i 2015, 8,0 mio. kr. i 2016, 7,7 mio. kr. i 2017 og 7,8 mio. kr. i 2018 og frem.</p> <p>Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.</p>
Administrative konsekvenser for det offentlige	Der vil være positive administrative konsekvenser ved oprettelse af et register over reelle ejere, da det kan være et redskab til bekæmpelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse.	<p>Der må påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt til vejledning af de omfattede enheder m.v. og kontrol af de informationer, der registreres.</p> <p>Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for kommuner og regi-</p>

	Et register over reelle ejere vil give de relevante myndigheder forbedrede muligheder for at efterforske økonomisk kriminalitet.	oner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Der vil være positive administrative konsekvenser ved oprettelse af et register over reelle ejere, da det kan lette byrderne for de virksomheder og personer, der er omfattede af hvidvaskloven, idet de får mulighed for at adgang til oplysninger om en virksomhedskundes reelle ejer.	<p>Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger, idet de omfattede selskaber m.v. vil være forpligtede til at indberette oplysninger om deres reelle ejere til et register. Der vil være omstillingsomkostninger for de omfattede eksisterende selskaber m.v. ved registrering af ejeroplysninger første gang og løbende administrative byrder i det omfang, nye og eksisterende selskaber m.v. skal lade reelle ejere registrere, eller der skal foretages opdatering af oplysninger.</p> <p>De administrative omstillingsomkostninger udgør 20,4 mio. kr. og de løbende administrative byrder udgør 3,1 mio.kr. årligt.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.	

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der i selskabslovens EU-note tilføjes en henvisning til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF”, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Det foreslås, at definitionen af »Ejerregister« ændres, så den ud over visse kapitalejeres kapitalposter også omfatter reelle ejere, som foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 5, som indfører en ny § 58 a i selskabsloven.

Ejerregistret er den samlede betegnelse for registrering af ejeroplysninger i selskaber, der registreres centralt i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejerregistret omfatter således fremover oplysninger om ejere med betydelige kapitalposter på mindst 5 pct. af et selskabs samlede stemmerettigheder eller selskabskapital, jf. § 58, samt oplysninger om reelle ejere (fysiske personer, der betragtes som reelle ejere af en virksomhed i henhold til definitionen i lovforslagets § 1, nr. 3), jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 5. Begge disse former for ejeroplysninger vil være offentligt tilgængelige via hjemmesiden datacvr.virk.dk.

Erhvervsstyrelsens it-system indeholder derudover også oplysninger om ejere af mindre besiddelser af ihændehaveraktier, hvor ejeren samlet set besidder mindre end 5 pct. af aktieselskabets samlede stemmerettigheder eller selskabskapital, jf. selskabsloven § 57 a. Disse oplysninger er også ejeroplysninger, men de er ikke en del af definitionen på ejerregister, da der er tale om ejeroplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, og således alene kan videregives til brug for andre offentlige myndigheders varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med vedtagelsen af lov nr. 739 af 1. juni 2015, er det fra 1. juli 2015 ikke længere muligt at udstede nye ihændehaveraktier.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i § 5, nr. 26, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. kapitalselskaber, jf. den foreslåede § 1, nr. 5.

Begrebet reel ejer eksisterer ikke i selskabsloven i dag, da den registrering, som foretages i henhold til lovens § 58, alene omhandler legale ejere. Begrebet reel ejer må derfor ikke forveksles med begrebet legal ejer, som kan omfatte en større kreds af både fysiske og juridiske personer.

Karakteristisk for den legale ejer er, at denne fysiske eller juridiske person som udgangspunkt er direkte ejer af kapitalandele i selskabet, og som udgangspunkt er den, der er registreret i selskabets ejerbog. Den reelle ejer er derimod den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, herunder eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder. Et selskab

kan derfor aldrig registreres som reel ejer i modsætning til registret over legale ejere, hvor dette er muligt.

Reelle ejere i selskaber følger af definitionen i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv, som gennemføres med dette lovforslag. Der eksisterer endvidere i dag en definition på reelle ejere i hvidvaskloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4. Denne definition er en smule anderledes formuleret end den i dette lovforslag foreslåede, men i praksis formodes de to definitioner på reelle ejere i selskaber at være næsten sammenfaldende. Det er forventningen, at definitionen på reel ejer i hvidvaskloven vil blive opdateret, når hvidvaskloven ændres med henblik på at gennemføre den resterende del af 4. hvidvaskdirektiv.

Efter 4. hvidvaskdirektiv anses direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer skal finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere er således den eller de fysiske personer, som ultimativt ejer eller kontrollerer en virksomhed eller en anden juridisk person, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder eller på anden vis. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres indflydelse, kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, jf. den gældende hvidvasklov § 12, stk. 3. Lovforslagets definition skal endvidere ses på baggrund af art. 30 i 4. hvidvaskdirektiv, om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs »kend-din-kunde«-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte, hvilket vil sige gennem direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v., men også indirekte, hvilket vil sige gennem holdingselskab, dattervirksomhed eller lignende.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af ejerandelene i en virksomhed, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – anses begge de fysiske personer som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således eventuelt være tale om kontrol på anden måde, hvilket vil kunne være via eksempelvis aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en panteaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af om han opnår reelt ejer-

skab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne og at rettighederne således ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer den, fortsat råder over kapitalandelene.

En ret til at udpege en tilstrækkelig del af medlemmerne til selskabets bestyrelse kan ligeledes medføre reelt ejerskab. Der må i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af selskabets vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt, at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, det vil således sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger, viser sig at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab repræsenteres på generalforsamlingen, skal der væsentlig mindre end 25 % til for, at udgøre en væsentlig indflydelse i selskabet. Der skal selvfølgelig være tale om mere eller mindre permanente forhold. Dette samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer, kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse, eksempelvis kan retten til at udpege 2 ud af 8 bestyrelsesmedlemmer blive mere indflydelsesrig, hvis en eller flere af bestyrelsesmedlemmerne permanent udebliver fra bestyrelsesmøderne.

Det er den samlede de facto indflydelse, som en fysisk person opnår gennem besiddelse af aktier, stemmerettigheder eller anden form for kontrol, som er afgørende for, hvorvidt den pågældende betragtes om reel ejer. Der stilles ikke krav om bestemmende indflydelse, som defineret i selskabsloven.

Hvis en ejer af et selskab, virksomhed m.v. er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de kan påvirke det konkrete selskab, virksomhed m.v. samt få andel i midlerne.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som »reelle ejere«, hvis det efter fornødne undersøgelser må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

Handles et selskabs ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked har den juridisk person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standar-

der, der sikre passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysning af ejerskab ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse selskaber er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om selskabernes ejerskab.

Det foreslås derfor, at der i definitionen af reelle ejere bortses fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Definitionen medfører, at alle selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked forefindes alene indenfor EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, f.eks. EØS. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Dette omfatter eksempelvis den danske markedsplads First North, som er en såkaldt alternativ markedsplads i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Derudover vil selskaber, hvis ejerandele handles på et marked udenfor EU eller lande, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav for så vidt angår oplysningspligter.

Når et selskabs ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er selskabet i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtigelser, uanset om alle aktieklasser ikke er optaget til handel. Det vil sige, at selvom f.eks. alene selskabets B-aktier - men ikke A-aktier - er noterede, vil der for disse selskaber være den krævede gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en fysisk person i henhold den foreslåede definition som udgangspunkt opfattes som reel ejer i et selskab, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af selskabets kapitalandele eller stemmerrettigheder. Dette afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse, hvor der som udgangspunkt først er bestemmende indflydelse, og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerrettigheder. Ligeledes skal det bemærkes, at der i henhold til den foreslåede definition kan være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere, hvilket ikke er muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse.

Da den foreslåede definition på reel ejer foreslås indført som ny nr. 26, bliver de eksisterende definitioner i nr. 26-31 som konsekvensændring herefter til nr. 27-32.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse. Den foreslåede ændring præciserer dog, at oplysninger om alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, opdateres 10 år efter, at den pågældendes relation til virksomheden er ophørt.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun stifter og ledelsesmedlemmer, men den ændrede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om ejere – både legale og reelle – kan opdateres. I forhold til ejere gælder opdateringen således fremover for ejere registreret i henhold til §§ 57 a, 58 og 58 a.

Der var tidligere krav om, at ledelsesmedlemmers stilling blev opdateret, men dette krav anses ikke for nødvendigt at videreføre. Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Det er alene opdateringen, der ophører efter 10 år, jf. stk. 2, idet personoplysningerne til stadighed vil kunne fremfindes i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse omhandler alene opdatering af oplysningerne og der henvises derfor til de enkelte bestemmelser i forhold til de konkrete krav til registrering og offentliggørelse.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, og stk. 9 i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske kapital­selskaber. Den foreslåede bestemmelse er i et vist omfang en udvidelse af de allerede gældende regler om registrering af legale ejere, jf. selskabsloven § 58.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at selskaberne omfattet af selskabsloven skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 1, nr. 3, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at selskabet skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i selskabet, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan selskabet har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Bestemmelsen gælder ikke filialer af udenlandske selskaber eller lignende, som er registreret i Danmark.

Reelle ejere i kapital­selskaber, jf. definitionen på reelle ejere i lovforslagets § 1, nr. 3, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en væsentlig andel af kapitalandelen eller stemmerettighederne i et selskab, eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en klar indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere, eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske selskaber.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Selskaberne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontroller selskabet og i henhold til stk. 2 opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne

eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i hvidvaskloven § 12, stk. 3, om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges og at reelle ejere skal identificeres.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af et aktieselskab direkte og 20 pct. af samme selskab gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af det første selskabs aktier.

Pligten for selskabet til at indhente og opbevare oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Oplysninger om en reel ejers identitet skal som minimum indeholde oplysninger om fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland.

Det er således selskabets pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere. Denne identifikationsopgave må for hovedparten af de danske selskaber være en overskuelig opgave, da størstedelen af selskaberne kun har en eller få ejere, samt at de indgår i simple koncernstrukturer med et moderselskab og et begrænset antal driftsselskaber. For et begrænset antal selskaber er koncernstrukturen mere kompleks, og for disse selskaber kan identifikationsopgaven være mere omstændelig.

Pligten til at indhente oplysninger om reelle ejere er ikke ny, da den har eksisteret i hvidvaskloven igennem flere år. Der vil derfor ikke med dette lovforslag blive fastsat konkrete regler for hvordan oplysningerne indhentes, da dette vil afhænge af selskabets ejerstruktur, om der er tale om danske eller udenlandske ejere, om der er offentligt tilgængelige ejeroplysninger i det pågældende land osv.

Det Offentlige Ejerregister, som omfatter registrering af legale ejere, jf. § 58 i selskabsloven, er sat endeligt i drift den 15. juni 2015. Fra de i dette register på nuværende tidspunkt foretagne registreringer kan det udledes, at over 75 pct. af de registrerede selskaber kun har én ejer. Det kan desuden udledes, at over 60 pct. af disse selskaber er ejet af fysiske personer alene. Det kan endvidere udledes, at der i ca. 90 pct. af de registrerede selskaber er 1-2 ejere. For langt størstedelen af de omfattede selskaber må den reelle ejer således formodes allerede at være identificeret og registreret.

Det formodes, at selskabets udgangspunkt for kendskab til ejerne er selskabets ejerbog. Med udgangspunkt i ejerbogen kan selskabet identificere fysiske og juridiske personer, som er ejere, og derfra forsøge at identificere hvem, der måtte være de reelle ejere. Selskaberne vil også kunne benytte årsrapporter for de selskaber som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være Det Offentlige Ejerregister og det med dette lovforslag foreslåede register over reelle ejere.

Selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og selskabet skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede stk. 2. At udføre alle

»rimelige forsøg« betyder, at selskabet skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes for urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for selskabet, da selskabet i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres hvad selskabet har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Ud over at selskaberne skal kende identiteten på de reelle ejere, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder, jf. den foreslåede bestemmelse. Det medfører, at selskabet skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder i form af aktieklasser eller lignende. Det skal desuden være oplyst om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne. Hvis der er tale om koncernforhold, skal der tillige angives kæden af de kontrollerende selskaber, hvorigennem det reelle ejerskab kan udøves.

Endvidere skal det oplyses, hvis der består kontrol gennem andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende selskabets årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring.

Det er således allerede i dag, i henhold til den gældende hvidvasklov § 12, stk. 3, et krav, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med kend-din-kunde procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kunde-forholdets indgåelse. De fleste virksomheder forventes derfor allerede i dag i et vist omfang at have kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Der kan være konkrete tilfælde, hvor et selskab i henhold til hvidvasklovens definition på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en reel ejer, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig undersøgelse – må lægges til grund, at selskabet ikke har nogen reelle ejere, skal den registrerede direktion optages som reel ejer i Erhvervsstyrelsens it-system.

I sådanne tilfælde skal selskabet derfor i henhold til det foreslåede *stk. 1, 2 pkt.*, efter at selskabet har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder, og under forudsætning af, at forsøgene på identifikation af en eller flere reelle ejere dokumenteres, betragte og optage direktionen som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede pligt til at optage medlemmerne af direktionen som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at regi-

strere den eller de fysiske personer, som besidder posten som »senior managing official(s)«. Dette begreb eksisterer ikke i selskabsloven, men da der i 4. hvidvaskdirektiv ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette, er det fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse i form af direktionen registrere. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er i henhold til den gældende § 10, stk. 1, i selskabsloven allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men der vil i bekendtgørelsen, som skal fastsætte nærmere regler om registrering, blive fastsat bestemmelser, som skal medvirke til at undgå dobbeltregistrering. Der henvises i den sammenhæng til bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere, herunder eventuel optagelse af direktionen som reelle ejere, skal i henhold til det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere, eller ikke længere er reelle ejere. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe selskabet kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor selskabet får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at selskabet ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

De nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere fastsættes af Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Der eksisterer som nævnt ovenfor i henhold til § 10, stk. 1, i selskabsloven en forpligtelse til at bl.a. ledelsen i et selskab skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Registreringen skal i henhold til selskabsloven § 9, stk. 1, være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre sig gældende i forhold til registrering af et selskabs direktion, hvis direktionen i henhold til det foreslåede stk. 1, 2. pkt., skal registreres som reelle ejere i selskabet. Hvis selskabets direktion allerede er registret i henhold til selskabsloven § 10, vil optagelsen af direktionen som reelle ejere skulle ske hurtigst muligt efter at selskabet har konstateret, at dette gør sig gældende.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, opbevare oplysningerne om selskabets reelle ejere, herunder forsøgene på at identificere reelle ejere, i 5 år efter ejerskabet er ophørt eller identifikationen er forsøgt gennemført. Ophører selskabet, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere. Da oplysningerne skal kunne udleveres til f.eks. SØIK, og da den normale forældelsesfrist er 5 år, er denne periode vurderet for hensigtsmæssig.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i selskabets årsrapport om forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse om godkendte revisorerers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i selskabets årsrapport.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at selskabet har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, give oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan selskabet har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til SØIK, hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden gives til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 3, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger.

Med det foreslåede *stk. 3*, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

I henhold til det foreslåede *stk. 4* skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, samt om de oplysninger, som selskabet, eventuelt via en anmelder, selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system. Som led i gennemførelsen af artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Bekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til registreringer af legale ejere i Det Offentlige Ejerregister jf. selskabsloven § 58. Det skal desuden sikres, at der i videst muligt omfang genbruges allerede registrerede oplysninger fra Erhvervsstyrelsens selskabsregister, eksempelvis oplysninger om selskabets ledelse, ligesom der skal tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret jf. § 58, ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt., er det påtænkt, at Erhvervsstyrelsens it-system skal indeholde en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at selskabet har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen skal udstede, bør fastsætte, at oplysninger om reelle ejere, som minimum indeholder disse oplysninger:

- 1) Den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland.
- 2) CPR-nummer, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.
- 3) Art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller selskabet med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at stk. 1-4 ikke gælder for selskaber hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Sådanne selskaber er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører at der er passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. den foreslåede § 1, nr. 3, at der ikke er reelle ejere i selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Med den foreslåede bestemmelse vil kravet om registrering af den daglige ledelse i noterede selskaber ikke finde anvendelse, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom. Den daglige ledelse i noterede selskaber vil være registreret i henhold de gældende regler om registrering af selskabsoplysninger.

Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 3, og de tilhørende bemærkninger, som indfører den nævnte definition på reel ejer.

Det foreslås at § 58 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 367, stk. 1.

Det følger af § 369, stk. 1, i selskabsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en over-

trædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 6

Den gældende strafbestemmelse i § 367, stk.1, i selskabsloven, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 58 a, stk. 2 og 3..

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 5.

Da den gældende strafbestemmelse omhandler lovens §§ 58-61, er der foretaget en lovteknisk ændring, så den foreslåede § 58, stk. 2 og 3, indsættes i bestemmelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73”, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 4, som medfører en ny § 15 g, hvorefter en virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra en enkeltmandsvirksomhed, skal have kendskab til virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om reelle ejeres rettigheder. Bestemmelsen medfører endvidere, at oplysningerne skal registreres i et register over reelle ejere.

Det er i dag ikke alle reglerne i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som gælder for alle de virksomheder, der er omfattet af loven. For at sikre, at de påkrævede virksomheder omfattet af loven også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse om, at virksomhedens reelle ejere skal registreres i Erhvervsstyrelsen it-system, er det derfor foreslået, at der i § 2, stk. 3, indsættes en henvisning til § 15 g, som indeholder den foreslåede bestemmelse.

Pligten i henhold til 4. hvidvaskdirektiv til at registrere reelle ejere omhandler alene selskaber og andre juridiske personer, og det er derfor foreslået, at enkeltmandsvirksomheder ikke skal være om-

fattet af bestemmelsen, da disse i henhold til gældende ret ikke anses for juridiske personer. Filialer af udenlandske virksomheder er endvidere ikke omfattet af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring vil interessentskaber og kommanditselskaber, uanset om de er registreringspligtige efter loven, være omfattet af den i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere. Dette skyldes at 4. hvidvaskdirektiv, som ligger til grund for pligten til registrering af reelle ejere, ikke skelner mellem registreringspligtige interessentskaber og kommanditselskaber, hvor alle interessenter henholdsvis komplementarer hæfter begrænset og de tilsvarende virksomheder, hvor hæftelsen er ubegrænset.

Der henvises til den foreslåede § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Endvidere henvises til den foreslåede § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil, hvorefter de omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber også vil skulle grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke i henhold til anden lovgivning eller frivilligt allerede har ladet sig registrere.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse. Den foreslåede ændring præciserer dog, at oplysninger om alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, opdateres 10 år efter, at den pågældendes relation til virksomheden er ophørt.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun stifter og ledelsesmedlemmer, men den ændrede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om ejere – både legale og reelle – kan opdateres.

Der var tidligere krav om at stilling for ledelsesmedlemmer blev opdateret, men dette anses ikke for nødvendigt at videreføre. Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i virksomheden.

Det er alene opdateringen, der ophører efter 10 år, jf. stk. 2, idet personoplysningerne til stadighed vil kunne fremfindes i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse omhandler alene opdatering af oplysningerne og der henvises derfor til de enkelte bestemmelser i forhold til de konkrete krav til registrering og offentliggørelse.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske selskaber og andre juridiske personer, herunder de virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i forhold til den gældende hjemmel i § 15 f, som giver mulighed for at lade de gældende regler om registrering af legale ejere, jf. selskabslovens § 58, gælde for virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse er opbygget lig den tilsvarende bestemmelse i selskabsloven § 58 a, jf. den foreslåede § 1, nr. 5. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ligesom selskaber omfattet af selskabsloven skal virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder således i henhold til det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, indhente oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder. Det foreslås tilsvarende i *stk. 1, 2. pkt.*, at definitionen på reelle ejere i selskabslovens § 5, nr. 26, som foreslås indsat med § 1, nr. 3, finder anvendelse. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 3, hvor det nærmere fremgår hvordan de reelle ejere identificeres.

I forhold til at kende virksomhedernes reelle ejere kan virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder dog ikke benytte definitionen i selskabsloven direkte, da der ikke er tale om kapital selskaber, hvor der stemmes efter kapital. Der er således i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke krav om minimumskapital og der kan ikke udstedes ejerbeviser eller stemmes efter ejerandele. Udgangspunktet i disse virksomheder er således ofte, at deltagerne stemmer efter princippet om »én mand, én stemme« (hoveder) eller efter samhandel eller levering til selskabet (høveder). Sidstnævnte stemmemetode kendetegner ofte andelsselskaber.

Da der som udgangspunkt ikke er tale om stemmeafgivning efter kapital i virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, er det nødvendigt at foretage en konkret vurdering af ejerskab og kontrol, så de reelle ejere i virksomheden identificeres.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, skal medlemmerne af den daglige ledelse optages som reelle ejere, hvis selskabet har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder, og under forudsætning af, at forsøgene på identifikation af en eller flere reelle ejere dokumenteres.

Der kan således være konkrete tilfælde, hvor en virksomhed i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at virksomheden ikke har nogen reelle ejere, skal den registrerede daglige ledelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 12, stk. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Den foreslåede pligt til at registrere medlemmer af den daglige ledelse som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at registrere den eller de fysiske personer, som besidder posten som »senior managing official(s)«. Dette begreb eksisterer ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, men da der i 4. hvidvaskdirektiv ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette, er det fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse registrere.

Der er dog ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsat regler om konkret ledelsesstruktur svarende til f.eks. reglerne i selskabsloven. Der er således ikke krav om en særlig ledelsesform i disse virksomheder, men det fremgår af lovens § 11, stk. 1, at der skal være en ledelse, som skal registreres. Der kan dog reelt være tale om en bestyrelse, en direktion eller noget tredje. Hvis der kun er ét ledelsesorgan, vil dette være den daglige ledelse. Er der flere ledelsesorganer, vil det bero på en konkret vurdering, hvor direktionen er daglig ledelse i forhold til en eventuel bestyrelse,

som forestår den overordnede ledelse. Hvis der er flere medlemmer af den daglige ledelse, skal samtlige medlemmer registreres.

Ledelsen er i henhold til den gældende § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis den daglige ledelse skal optages som reelle ejere skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men der vil i bekendtgørelsen, som skal fastsætte nærmere regler om registrering, blive fastsat bestemmelser, som skal medvirke til at undgå dobbeltregistrering. Der henvises i den sammenhæng til bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

I henhold til den gældende § 2, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder finder lovens bestemmelser som udgangspunkt ikke anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber. Dog finder lovens kapitel 1 om anvendelsesområde og definitioner, lovens kapitel 2 om navn og prokura og lovens kapitel 7 om straf anvendelse på disse virksomheder. Desuden gælder en række yderligere bestemmelser om bl.a. registrering, hvis samtlige interessenter eller komplementarer hæfter begrænset.

I henhold til de gældende bestemmelser er der således en række interessentskaber og kommanditselskaber, som ikke er pligtige til at lade sig registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder heller ikke til at registrere oplysninger om virksomhedens ledelse. Da disse virksomheder dog foreslås at være omfattet af pligten til at have kendskab til deres reelle ejere, og da den øverste daglige ledelse skal optages som reelle ejere, hvis der ikke kan identificeres fysiske personer, som i øvrigt kan betegnes som reelle ejere, er det i *stk. 1, 4. pkt.*, foreslået, at der i givet fald skal registreres en ledelse. Dette gælder således, uanset om den pågældende virksomhed i øvrigt ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til loven.

De omhandlede virksomheder kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af virksomheden i henhold til CVR-loven, hvor virksomheden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede virksomheder derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er det i lovforslagets § 11, nr. 1, foreslået, at der skal ske grundregistrering af virksomheden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvor der skal registreres reelle ejere. Der henvises til lovforslagets § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Der vil endvidere i bekendtgørelsen, som skal udstedes i henhold til det foreslåede stk. 4, blive taget stilling til, hvordan de hidtil ikke registrerede interessentskaber eller kommanditselskaber foretager den påkrævede registrering af deres reelle ejere, og hvis der ikke kan identificeres reelle ejere, da registrering af den daglige ledelse.

Der er på nuværende tidspunkt i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 5, stk. 2, fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse nr. 1022 af 11. oktober 2006, om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvorefter en række erhvervsdrivende virksomheder er helt eller delvis undtaget fra loven.

Det drejer sig om følgende virksomheder, som er helt undtaget fra loven:

- 1) Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som er omfattet af
  - a) lov om byfornyelse og udvikling af byer,

- b) lov om fonde og visse foreninger eller
- c) lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere [lov om indkøbsforeninger for mindre virksomheder i landdistrikterne].

Disse virksomheder er delvist undtaget fra loven, bortset fra lovens kapitel 1, 2 og 7:

- 2) erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar,
  - a) som Fiskeridirektoratet har anerkendt i henhold til markedsordningen for fiskerivarer og akvakulturprodukter, jf. Rfo 104/2000 eller
  - b) som er omfattet af lov om varmforsyning, lov om elforsyning eller lov om vandforsyning [m.v.], hvis virksomhedernes årsregnskaber og vedtægter samtidig er offentligt tilgængelige.

Disse undtagne virksomheder er ikke direkte omfattet af lovens krav om fremover, at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, samt foretage registrering af de reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Virksomhederne er desuden ikke direkte omfattet af pligten til på anmodning at give oplysninger om deres reelle ejere til SØIK og til andre offentlige myndigheder. Det vil dog være muligt for Erhvervsstyrelsen i henhold til den gældende § 5, stk. 2, at bestemme, at disse virksomheder skal være omfattet af de nye krav om reelle ejere.

Der henvises til den foreslåede § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Endvidere henvises til den foreslåede § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil, hvorefter de omhandlede virksomheder også vil skulle grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke i henhold til anden lovgivning eller frivilligt allerede har ladet sig registrere.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysningerne om den eller de reelle ejere, herunder eventuel optagelse af direktionen som reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere, eller ikke længere er reelle ejere. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe virksomheden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor virksomheden får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at virksomheden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

De nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere fastsættes af Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Derudover skal virksomheden i henhold til det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af de reelle ejere i 5 år efter ejerskabet er ophørt eller identifikationen er forsøgt gennemført. Ophører virksomheden, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere. Da oplysningerne skal kunne udleveres til f.eks. SØIK, og da den normale forældelsesfrist er 5 år, er denne periode vurderet for hensigtsmæssig.

Det foreslås endvidere i *stk. 3*, at de nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere, ud over de registrerede ejeroplysninger, herunder eksempelvis oplysninger om gennemførelsen af identifikationen, skal gives til SØIK og andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom.

Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 5, og bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, som omhandler de tilsvarende bestemmelser i selskabslovens § 58 a.

I henhold til det foreslåede *stk. 4* skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, samt om de oplysninger, som virksomheden selv, eventuelt via en anmelder, kan eller skal registrere i styrelsens it-system. Som led i gennemførelsen af artikel 30, *stk. 9*, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Bekendtgørelsen skal udarbejdes under hensynstagen til, at det i videst muligt omfang sikres, at dobbeltregistrering ikke forekommer i forhold til eventuelle registreringer i Det Offentlige Ejerregister jf. hjemlen hertil i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 f. Det skal desuden sikres, at der i videst muligt omfang genbruges allerede registrerede oplysninger fra Erhvervsstyrelsens register, eksempelvis oplysninger om virksomhedens ledelse, ligesom der skal tages højde for at hvis de oplysninger, der er registreret jf. § 15 f, ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres. Endvidere skal bekendtgørelsen fastsætte nærmere regler for hvordan de hidtil ikke registrerede interessenter eller kommanditselskaber foretager den påkrævede registrering af deres reelle ejere eller eventuelt den daglige ledelse.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 15 c i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at *stk. 1-4* ikke gælder for virksomheder hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Sådanne virksomheder er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, at der ikke er reelle ejere i virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 3, og de tilhørende bemærkninger, som indfører en definition på reel ejer i selskabsloven.

Det foreslås at § 15 g, *stk. 2 og 3*, strafbelægges efter den foreslåede § 23, *stk. 1*.

Det følger af § 23, *stk. 3*, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27,

stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 5

Den gældende strafbestemmelse i § 23, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 15 g, stk. 2 og 3.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 4.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF”, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 3, nr. 4, som indfører en ny § 21 a, hvorefter erhvervsdrivende fonde skal have kendskab til fondens reelle ejere, herunder oplysninger om reelle ejeres rettigheder. Bestemmelsen medfører endvidere, at oplysningerne skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der er i henhold til gældende ret en række erhvervsdrivende fonde, som ikke er omfattet af bestemmelserne i lov om erhvervsdrivende fonde, eller som konkret er undtaget fra loven. Dette kan eksempelvis skyldes, at fonden er oprettet ved lov, udfylder opgaver i henhold til sociallovgivningen eller på anden vis er underlagt offentligt tilsyn og økonomisk kontrol. 4. hvidvaskdirektiv omtaler dog fonde generelt og skelner derfor ikke mellem hverken erhvervsdrivende eller ikke-erhvervsdrivende fonde, eller mellem omfattede og ikke-omfattede fonde. Begrebet fonde dækker endvidere selvejende institutioner, stiftelser, legater og lignende.

For at sikre, at de i dag ikke-omfattede eller undtagne fonde fremover også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse om, at reelle ejere skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, er det

nødvendigt, at der i § 3, stk. 3, indsættes en henvisning til § 21 a, som indeholder den foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere, som defineret i den foreslåede § 21 b.

De omhandlede fonde kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af fonden i henhold til CVR-loven, hvor fonden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede fonde derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er det i lovforslagets § 11, nr. 1, foreslået, at der skal ske grundregistrering af fonden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvor der skal registreres reelle ejere. Der henvises i den sammenhæng til lovforslagets § 11, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede ændring vil de fonde, som i dag ikke er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovens § 3, stk. 1, samt de fonde, som er undtaget fra loven, jf. § 3, stk. 2, være omfattet af den i lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere. Det medfører, at de omhandlede fonde fremover skal registrere deres reelle ejere, herunder bestyrelsen, jf. den foreslåede § 21 b, som definerer reelle ejere i fonde.

Der vil i den bekendtgørelse, som skal udstedes i henhold til den foreslåede § 3, nr. 4, som medfører en ny § 21 a, stk. 4, blive taget stilling til, hvordan de hidtil ikke registrerede fonde foretager den påkrævede registrering af deres reelle ejere, herunder bestyrelsen.

Der henvises til den foreslåede § 3, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse. Den foreslåede ændring præciserer dog, at oplysninger om alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, opdateres 10 år efter, at den pågældendes relation til fonden er ophørt.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun ledelsesmedlemmer, men den ændrede bestemmelse skal sikre, at også eventuelle oplysninger om stiftere og reelle ejere fremover kan opdateres.

Der var tidligere krav om at stilling for ledelsesmedlemmer blev opdateret, men dette anses ikke for nødvendigt at videreføre. Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i fonden.

Det er alene opdateringen, der ophører efter 10 år, jf. stk. 2, idet personoplysningerne til stadighed vil kunne fremfindes i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse omhandler alene opdatering af oplysningerne og der henvises derfor til de enkelte bestemmelser i forhold til de konkrete krav til registrering og offentliggørelse.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9 i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske selskaber og andre juridiske personer, herunder erhvervsdrivende fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Som følge af 4. hvidvaskdirektiv foreslås det, at der indsættes to nye bestemmelser i loven. Den foreslåede § 21 a indebærer pligt til bl.a. registrering af reelle ejere og den foreslåede § 21 b definerer hvem der i fonde skal opfattes som reelle ejere.

Det foreslås i § 21 a, stk. 1, 1. pkt., at fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde skal have kendskab til deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i den foreslåede § 21 b, som der foreslås henvist til i bestemmelsen.

Fonde er pr. definition selvejende og har derfor ikke ejere. Reelle ejere er dog ikke nødvendigvis ejere i ordets egentlige forstand, men derimod fysiske personer, som på den ene eller den anden måde har kontrollerende indflydelse eller får tildelt en vis andel af midler fra fonden.

Fondene er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer, der skal betragtes som reelle ejere i fonden. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i § 12, stk. 3, i den gældende hvidvasklov, om, at fondens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges og at reelle ejere skal identificeres i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Pligten for fonden til at indhente og opbevare oplysninger om de reelle ejere indebærer også at fonden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Oplysninger om en reel ejers identitet skal som minimum indeholde oplysninger om fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland.

Ud over at fondene skal kende identiteten på de reelle ejere, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder, jf. den foreslåede bestemmelse. Det medfører, at fonde skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger fra den pågældende fond.

Bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond er altid at betragte som reelle ejere, jf. den foreslåede § 21 b, nr. 1. Hvis fonden i henhold til bestemmelsen alene har bestyrelsen som reelle ejere, skal der som udgangspunkt ikke oplyses om art og omfang af rettigheder, da bestyrelsens rettigheder og pligter følger af lov om erhvervsdrivende fonde og den enkelte fonds vedtægt. Hvis der er særlige rettigheder herudover, skal det dog oplyses.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til at registrere reelle ejere i et samlet register, men pligten til at kende en fonds reelle ejere er ikke ny. Det er således i henhold til den gældende hvidvasklovs § 12, stk. 3, et krav, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom

de reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber og andre juridiske personer, herunder fonde, som har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – dvs. pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere m.v. – som udgangspunkt har skulle oplyse om deres reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse, som medfører, at medlemmerne af bestyrelsen i en erhvervsdrivende fonde altid vil være at betragte som reelle ejere, er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, som henviser til bestemmelsen i artikel 3, stk. 6, litra b, som vedrører såkaldte trusts. Det fremgår således af den bestemmelse, at bl.a. »trustee(s)« skal registreres. En trustee i en trust vil dog normalt skulle opfattes som en slags administrator eller forvalter, men da administratorer i erhvervsdrivende fonde, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 43, ikke har nogen ledelsesmæssig kompetence, er det fundet hensigtsmæssigt, at den danske gennemførelse af bestemmelsen indeholder oplysninger om bestyrelsen.

Bestyrelsen er i henhold til § 13, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Selvom bestyrelsen i henhold til den foreslåede bestemmelse skal betragtes som reelle ejere skal de enkelte personer dog ikke som udgangspunkt registreres ad flere omgange.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 2, 1. pkt., registreres hurtigst muligt efter, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejer, eller ikke længere er reelle ejere. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe fonden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor fonden får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages i registret uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Registreringen i henhold til § 13, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, skal være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning er truffet, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Da den foreslåede definition på reelle ejere i § 21 b, nr. 1, vil medføre, at fondens bestyrelse skal registreres som reelle ejere, vil registreringen af bestyrelsen fremover skulle ske hurtigst muligt efter at forholdet er ændret.

De nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere fastsættes af Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Fonden skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 2, 2. pkt., opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen. Ophører fonden, skal den senest registrerede bestyrelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere. Da oplysningerne skal kunne udleveres til f.eks. SØIK, og da den normale forældelsesfrist er 5 år, er denne periode vurderet for hensigtsmæssig.

Fonden skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 3, 1. pkt., give nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere, ud over de registrerede oplysninger, herunder eksempelvis oplysninger om de udførte forsøg på at identificere eventuelle reelle ejere, til SØIK hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden gives til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. § 21 a, stk. 3, 2. pkt. Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger.

Den foreslåede § 21 a, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv og skal sikre, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere.

I henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 4 skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, samt om de oplysninger, som fonden selv, eventuelt via en anmelder, kan eller skal registrere i styrelsens it-system. Som led i gennemførelsen af artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Bekendtgørelsen skal udarbejdes under hensynstagen til at det sikres, at dobbeltregistrering ikke forekommer i forhold til eventuelt allerede registrerede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis oplysningerne ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen skal udstede, bør fastsætte, at oplysninger om reelle ejere, som minimum indeholder disse oplysninger:

- 1) Den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland.
- 2) CPR-nummer, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.
- 3) Art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 17 i lov om erhvervsdrivende fonde. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller fonden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det foreslås med § 21 b, at der indføres en definition på reelle ejere.

Definitionen af reelle ejere i fonde følger af artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, som henviser til direktivbestemmelsens litra b, som omhandler de såkaldte trusts. Den foreslåede bestemmelse gennemfører 4. hvidvaskdirektivs definition på reelle ejere i fonde.

Der eksisterer i dag en definition på reelle ejere i hvidvaskloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4. Denne definition er en smule anderledes formuleret end den i dette lovforslag foreslåede, men det er forventningen, at definitionen i hvidvaskloven vil blive opdateret, når hvidvaskloven ændres med henblik på at gennemføre den resterende del af 4. hvidvaskdirektiv.

Den nuværende forskel relaterer sig til hvidvasklovens § 3, stk. 1, nr. 4, litra e, hvorefter de enkelte bestyrelsesmedlemmer i en fond kun betragtes som reelle ejere, hvis de udøver indflydelse med over 25 pct. af fondens uddelingsmidler eller andre formuegoder. I henhold til den gældende hvidvasklov vil en fondsbestyrelse på 4 medlemmer således ikke være at betragte som reelle ejere, hvilket dog vil gøre sig gældende i forhold til den foreslåede definition i lov om erhvervsdrivende fonde.

Forskellen på de to definitioner vil konkret kunne medføre, at nogle personer skal registreres som reelle ejere i henhold til de foreslåede bestemmelser, men de vil ikke skulle identificeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Den foreslåede definition minder om den tilsvarende definition på reelle ejere i selskabsloven, jf. den foreslåede § 1, nr. 3. Der er dog ikke i definitionen på reelle ejere i en fond krav om en særlig procentsats for indflydelse via ejerskab eller kontrol, da fonde er kendetegnet ved ikke at have ejere. Da der således ikke er tale om ejere i traditionel forstand, indeholder bestemmelsen nogle konkrete fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrollerende indflydelse eller andel i den pågældende fonds midler er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

I henhold til definitionen er reelle ejere i fonde således fysiske personer, som i sidste instans direkte eller indirekte udøver kontrol eller på anden måde har særlig indflydelse på fonden. Den foreslåede bestemmelse er ikke udtømmende, men nævner som udgangspunkt følgende personer:

- 1) fondens bestyrelse,
- 2) særligt begunstigede personer der skal modtage uddelingsmidler eller andre formuegoder fra en fond, hvis disse personer er kendt, og
- 3) hvis de enkeltpersoner, der skal tildeles midler fra fonden ikke er kendt, den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

I henhold til definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, der som udgangspunkt vedrører trusts, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsættes, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskab eller på anden måde.

I henhold til definitionen på en erhvervsdrivende fond, jf. § 1, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde skal en fonds formue være uigenkaldeligt udskilt fra stifterens formue, og rådighedsbeføjelserne over fonden skal tilkomme en i forhold til stifter selvstændig ledelse. Dette medfører i praksis, at en fonds formue aldrig – hverken helt eller delvis – kan gå tilbage til fondens stifter, hvilket ofte i dansk fondsret omtales som »krympereglen«. Da en stifter i dansk fondsret således ikke hverken løbende eller ved opløsning kan få del i midler fra fonden, og da stifter i en dansk fond som udgangspunkt ikke kan have nogen form for kontrol, vil en stifter af en erhvervsdrivende fonde derfor som udgangspunkt ikke være reel ejer. Stifteren vil dog være reel ejer, hvis stifteren er medlem af fondens bestyrelse.

Det er desuden muligt at tillægge stifter af en fond en begrænset ret i forhold til afkast af fondens formue i form af f.eks. en rentenydelsesret eller bopælsret, ligesom stifter også undtagelsesvis i

henhold til fondens vedtægt i konkrete og afgrænsede tilfælde kan have særlige beføjelser til f.eks. at godkende salg af aktiver eller lignende. Det kan derfor ikke afvises, at der konkret kan opstå situationer hvor stifter skal opfattes som reel ejer qua en vis kontrollerende indflydelse. I det tilfælde vil stifter skulle registreres som reel ejer, jf. den foreslåede § 21 b.

Væsentlige gavegivere, bidragsydere eller lignende, jf. § 1, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde, der ikke er medlemmer af fondens bestyrelse, betragtes heller ikke som reelle ejere, idet væsentlige gavegivere m.v. sidestilles med fondens stifter.

Som det fremgår af definitionen på en reel ejer i den foreslåede § 21 b, skal medlemmerne af bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond betragtes som reelle ejere. Der kan derudover også i særlige tilfælde være tale om, at andre fysiske personer skal betragtes som reelle ejere. Det vil eksempelvis kunne være særligt begunstigede af fonden (herunder navnlig større uddelingsmodtagere) eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens aktiviteter, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Ved hovedinteresse forstås, at den pågældende person er direkte nævnt i fondens formål, og at den pågældende har en særlig rolle i forhold til at modtage uddelingsmidler eller lignende. Dette skyldes, som foreslået, at der skal være tale om en vis interesse eller andel for at blive betragtet som reel ejer. Der vil således ikke være tale om reelle ejere, hvis der f.eks. i en fond er tale om en formålsbestemmelse, som indeholder flere ligestillede formål. Hvis en fond er oprettet til fordel for en enkelt person, vil den pågældende person være at betragte som reel ejer.

I henhold til bemærkningerne til § 77 i lov om erhvervsdrivende fonde (lovforslag nr. L 154, Folketingssamling 2013/14), har uddelingsberettigede dog ikke umiddelbart retskrav på uddelinger fra en fond. Det er således et krav i forhold til uddelinger, at først når bestyrelsen har besluttet og over for den pågældende modtager af uddelingen har tilkendegivet ydelsen, opstår der et retskrav for den pågældende uddelingsberettigede efter dansk rets almindelige regler.

Det fremgår endvidere af de nævnte bemærkninger, at hvis det fremgår af vedtægten, at der er flere uddelingsformål og dermed flere uddelingsberettigede, må der ikke over en årrække ske en ensidig begunstiging af det ene område på bekostning af de øvrige angivne områder. Over en given tidsperiode skal der således være en rimelig balance i uddelingerne til de forskellige uddelingsberettigede. Bestyrelsen er ansvarlig for at sikre uddeling til samtlige uddelingsformål, og at der ikke konsekvent uddeles til nogen på bekostning af andre.

Særligt for så vidt angår personer, der er særligt begunstigede af fonden, bemærkes, at disse anses som reelle ejere, hvis de har ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det er Erhvervsstyrelsens opfattelse, at en person i almindelighed bør anses som særligt begunstiget af en fond, hvis den pågældende modtager eller skal modtage ca. 25 pct. eller mere af uddelingsmidlerne eller andre formuegoder fra fonden.

Grænsen på 25 pct. er sat i overensstemmelse med princippet i den foreslåede § 1, nr. 3, som medfører en definition på reelle ejere i selskabsloven, hvor der skal være tale om en vis grad af indflydelse for at være reel ejer. Tilsvarende er det således også i forhold til uddelingsmodtagere anset for hensigtsmæssigt, at disse skal have ret til en vis andel af den juridiske persons midler for at blive betragtet som reelle ejere. De pågældende er således ikke ejere, men retten til den forholdsvist store

andel af uddelingsmidler eller lignende giver i relation til hvidvask og terrorfinansiering en særlig rolle.

I forhold til definitionen på reelle ejere i fonde er det således som udgangspunkt kun et mindre antal uddelingsberettigede m.v., som forventes at skulle registreres som reelle ejere. Der vil dog kunne være erhvervsdrivende fonde, hvis vedtægter er så tilpas konkrete, at man på forhånd kan sige, at de pågældende uddelingsmodtagere skal være at betragte som reelle ejere.

Det foreslås at § 21 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 132, stk. 1, 1. pkt.

Det følger af § 132, stk. 5, i lov om erhvervsdrivende fonde, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 5

Den gældende strafbestemmelse i § 132, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 21 a, stk. 2 og 3.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 4.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73”, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De eksisterende punktummer i fodnoten rykkes og bliver som en nødvendig konsekvens til 2. til 5. pkt.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse. Den foreslåede ændring præciserer dog, at oplysninger om alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, opdateres 10 år efter, at den pågældendes relation til virksomheden er ophørt.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun stifter og ledelsesmedlemmer, men den ændrede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om ejere – både legale og reelle – kan opdateres. I forhold til ejere gælder opdateringen således fremover for ejere registreret i henhold til selskabslovens §§ 57 a, 58 og 58 a.

Der var tidligere krav om at stilling for ledelsesmedlemmer blev opdateret, men dette anses ikke for nødvendigt at videreføre. Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Det er alene opdateringen, der ophører efter 10 år, jf. bestemmelsens stk. 4, idet personoplysningerne til stadighed vil kunne fremfindes i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse omhandler alene opdatering af oplysningerne og der henvises derfor til de enkelte bestemmelser i forhold til de konkrete krav til registrering og offentliggørelse.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i europæiske aktieselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at reglerne i selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse på europæiske aktieselskaber med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse selskaber fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definition på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 17 a strafbelægges efter den foreslåede § 21, stk. 1.

Det følger af § 21, stk. 3, i lov om det europæiske selskab, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksom-

heden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om det europæiske selskab, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 17 a.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 4, nr. 3.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73”, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De eksisterende punktummer i fodnoten rykkes og bliver som en nødvendig konsekvens til 2. til 4. pkt.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i europæiske andelsselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at reglerne i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse på europæiske andelsselskaber med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse selskaber fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definition på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 14, stk. 3, strafbelægges efter den foreslåede § 19, stk. 1.

Det følger af § 19, stk. 3, i lov om det europæiske andelsselskab, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 3

Den gældende strafbestemmelse i § 19, stk. 1, i lov om det europæiske andelsselskab, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 14, stk. 3.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 5, nr. 2.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73”, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i Europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG), som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at reglerne i selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse på europæiske økonomiske firmagrupper med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse selskaber fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

De fornødne tilpasninger for europæiske økonomiske firmagrupper retter sig mod ejerne, der i disse selskaber er betegnet som medlemmer, samt mod ledelsen, som i en europæisk økonomisk firmagrube udgøres af en forretningsfører. Det skal konkret vurderes, hvordan medlemmernes indflydelse er i den europæiske økonomiske firmagrube, herunder vurdere om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol. Hvis der ikke er nogen reelle ejere, jf. definitionen i selskabsloven, skal ledelsen i form af forretningsføreren registreres som reel ejer.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 1 a strafbelægges efter den foreslåede § 7, stk. 2.

Det følger af § 7, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, at der for aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådan bødestraf. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 3

Henvisningen til aktieselskabsloven er ændret til en henvisning til selskabsloven, da aktieselskabsloven i 2010 blev ophævet og erstattet af den nye selskabslov.

Der er alene tale om en konsekvensændring uden materielt indhold.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 7, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, foreslås udvidet med et nyt stk. 2, som straffer overtrædelse af § 1 a med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 6, nr. 2.

Som en konsekvens af det foreslåede nye stk. 2, foreslås det, at det hidtidige stk. 2 og 3 fremover bliver stk. 3 og 4. Ændringen medfører ingen materielle konsekvenser.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73” som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter sparekasser og andelskasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Det foreslås derfor i 2. pkt., at bestemmelserne i § 58 a i selskabsloven, om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse juridiske enheder fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

I henhold til den foreslåede bestemmelse finder definitionen af en reel ejere i § 5, nr. 26, i selskabsloven, tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. For andels- og sparekasser gælder, at disse selskabsretligt er organiseret som henholdsvis andelsselskaber og selvejende institutioner, jf. § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med indførelsen af den samlede lov om finansiel virksomhed i 2003 (lov nr. 453 af 10. juni 2003) blev der indført krav om, at virksomheder for at kunne få tilladelse til at drive finansiel virksomhed efter loven, skulle være aktieselskaber. Andels- og sparekasser kan således ikke længere stiftes, og reglerne vedrørende andels- og sparekasser er dermed kun relevante for eksisterende andels- og sparekasser. I Danmark eksisterer fortsat ca. 40 andels- og sparekasser.

Det vil stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 % pct. af andelsselskabet eller den selvejende institution. I overensstemmelse med definitionen af en reel ejer, vil direktionen i disse tilfælde derfor blive anset som den reelle ejer, jf. forslagets § 1, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 15, stk. 4, 2. pkt., strafbelægges, jf. den foreslåede § 373 stk. 2, 1. pkt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Det foreslås derfor i 3. *pkt.*, at bestemmelserne i § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse juridiske enheder fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

I henhold til den foreslåede bestemmelse finder definitionen af en reel ejere i § 5, nr. 26, i selskabsloven, tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det vil dog stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af gensidige forsikringselskaber eller tværgående pensionskasser.

Gensidige forsikringsselskaber fungerer som foreninger, som ejes af medlemmerne (forsikringstagerne). Blandt medlemmerne vælges et antal delegerede (jf. vedtægterne), som repræsenterer medlemmerne på generalforsamlingen. De delegerede vælger en bestyrelse blandt deres medlemmer, som er selskabets øverste ledelse. Bestyrelsen ansætter i overensstemmelse med vedtægterne en direktion i selskabet til varetagelse af den daglige ledelse.

I gensidige forsikringsselskaber er der altid både en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1, i selskabsloven, jf. § 114 i lov om finansiel virksomhed. I overensstemmelse med ovenstående vil direktionen derfor blive anset som det gensidige forsikringsselskabs reelle ejer.

Tværgående pensionskasser er en slags foreninger, hvor kollektivet af forsikringstagerne/medlemmerne ejer egenkapitalen medmindre vedtægten fastsætter noget andet. I forhold til ledelsen gælder det, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen. I en række pensionskasser vil det dog være repræsentanter for medlemmerne, dvs. medlemmernes faglige organisationer, der sammen med arbejdsgiverrepræsentanter besidder posterne i bestyrelsen. En tværgående pensionskasse skal både have en bestyrelse og en direktør. I overensstemmelse med definitionen af en reel ejer, vil direktionen derfor blive anset som det gensidige forsikringsselskabs reelle ejer.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 23, stk. 1, 3. pkt., strafbelægges, jf. den foreslåede § 373 stk. 2, 1. pkt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af bestemmelsen er lovteknisk og er en konsekvens af lovforslagets § 7, nr. 5, hvor det foreslås, at ophæve § 336. Henvisningen i bestemmelsen til § 15, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed betyder, at artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv også gennemføres for sparevirksomheder, og ændringen medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter sparevirksomheder. Med henvisningen til § 15, stk. 4, i bestemmelsen tages der højde for sparevirksomheder, som ikke er aktieselskaber, da det fremgår, at bestemmelserne i § 58 a i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 2.

Til nr. 5

Det foreslås at ophæve § 336 i lov om finansiel virksomhed, da bestemmelsens henvisning til § 15 i lov om finansiel virksomhed foreslås flyttet til § 335 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 7, nr. 4. Henvisningen til § 15 i lov om finansiel virksomhed foreslås endvidere ændret, da § 336 stk. 2, er omfattet af § 336, stk. 1.

Det fremgår af § 336, stk. 2, at selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. gælder tilsvarende for sparevirksomheder, der ikke er aktieselskaber. Det følger imidlertid af § 336, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at lovens § 15 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder. Efter § 15, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende for sparekasser og andelskasser. Med henvisningen til § 15 i § 336, stk. 1, gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. dermed også tilsvarende for sparevirksomheder, hvorfor den gældende § 336, stk. 2, vurderes at være overflødig.

Samtidig foreslås det, at henvisningen til § 15 i lov om finansiel virksomhed fremover fremgår af § 335 i lov om finansiel virksomhed, jf. den foreslåede § 7, nr. 4, og det præciseres, at det kun er § 15, stk. 1-2, og stk. 4, som finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Det bemærkes endvidere, at der i forbindelse med lovforslaget foreslås en tilføjelse til § 15, stk. 4, jf. lovforslagets § 7, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Den gældende strafbestemmelse i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, foreslås udvidet til også at omfatte den i § 7, nr. 2, foreslåede nye bestemmelse i § 15, stk. 4, 2. pkt., den i § 7, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i § 23, stk. 1, 3. pkt., og den i § 7, nr. 4, foreslåede § 335, jf. § 15, stk. 4, 2. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 7, nr. 2-4.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering

af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv)«, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske firmapensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Det foreslås derfor i 2. pkt., at bestemmelserne i § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at disse juridiske enheder fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

I henhold til den foreslåede bestemmelse finder definitionen af en reel ejere i § 5, nr. 26, i selskabsloven tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger. Firmapensionskasser er en slags foreninger, som ejes af medlemmerne. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at pensionskasserne følger reglerne for foreninger. Foreningerne formodes at have et større antal medlemmer, hvorfor ingen af disse formentlig vil blive betragtet som reelle ejere.

I forhold til ledelsen gælder det, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen. Hvis pensionskassens vedtægter bestemmer, at der kan eller skal ansættes en direktør (forretningsfører), foretages ansættelsen af bestyrelsen. Har pensionskassen ingen direktør, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. Direktøren kan ikke være medlem af pensionskassens bestyrelse. Den reelle ejer af en firmapensionskasse vil derfor oftest være bestyrelsen, medmindre pensionskassen har ansat en direktør. I dette tilfælde vil direktøren blive anset som firmapensionskassens reelle ejer.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås, at § 68, 2. pkt., strafbelægges, jf. den foreslåede § 71 stk. 1, 1. pkt.

Det følger af § 71, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virk-

somhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 3

Den gældende strafbestemmelse i § 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås udvidet til også at omfatte den i § 8, nr. 2, foreslåede nye bestemmelse i § 68, 2. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, nr. 2.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv)”, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registeret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske kapitalforeninger.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Det foreslås, at § 58 a i selskabsloven, om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse på kapitalforeninger med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at kapitalforeninger fremover skal indhente og registrere oplysninger om deres reelle ejere i et samlet register.

Det følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at kapitalforeninger skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og afdelingen. Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens kapitalforeningen er en juridisk person.

Alternative investeringsfonde kan have forskellige strukturer, hvoraf de fleste vil være omfattet af selskabsloven. Disse alternative investeringsfonde vil således være omfattet af det reelle ejerregister som følge af den foreslåede § 58 a i selskabsloven. Strukturen af kapitalforeninger er dog reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og de omfattes som eneste type af alternative investeringsfonde af den foreslåede § 136, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Investorer i kapitalforeninger kan være detail eller professionelle investorer. Detail investorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af kapitalforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis sjældent bestå af en fysisk person, der er omfattet af definitionen på en reel ejer i den foreslåede § 5, nr. 26, i selskabsloven, og som skal registreres i det reelle ejerregister.

Kapitalforeninger er ikke organiseret med en direktion. Den daglige ledelse udføres i stedet af en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Er der ikke en reel ejer af kapitalforeningen, er det således den person, som udøver den daglige ledelse, der skal registreres som den reelle ejer. Udøves den daglige ledelse af flere personer, skal de alle registreres som reelle ejere. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, der har registreret hjemsted i Danmark, skal være juridiske personer omfattet af selskabsloven. Den daglige ledelse vil i disse selskaber være direktionen.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til § 58 a, stk. 5, i selskabsloven ikke anvendelse, hvis der er tale om et selskab, hvor aktierne er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne selskaber er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår kapitalforeninger, er det foreningens afdelinger som børsnoteres og ikke selve foreningen. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på kapitalforeninger.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås, at § 136, stk. 5, 2. pkt., strafbelægges, jf. det foreslåede § 190, stk. 2.

Det følger af § 190, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for kapitalforeningen, er de mulige strafsubjekter kapitalforeningens forvalter og/eller en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod forvalteren (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at det vil kunne straffes med bøde såfremt ledelsen hos en forvalter af de omfattede kapitalforeninger ikke overholder pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation.

Til nr. 3

Den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., foreslås udvidet til også at omfatte den i § 9, nr. 2, foreslåede nye bestemmelse i § 136, stk. 5, 2. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 9, nr. 2.

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF” (4. hvidvaskdirektiv), som delvist implementeres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registeret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske investeringsforeninger og SIKAV'er.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Det foreslås, at § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, som defineret i § 5, nr. 26, i selskabsloven, finder tilsvarende anvendelse på investeringsforeninger og SIKAV'er med de fornødne tilpasninger. Det vil medføre, at investeringsforeninger og SIKAV'er fremover skal indhente og registrere oplysninger om deres reelle ejere i et samlet register.

Det følger af lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeninger og SIKAV'er skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en investeringsforening eller SIKAV, er investor i foreningen eller SIKAV'en og afdelingen. Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens investeringsforeningen eller SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i investeringsforeninger kan være detail eller professionelle investorer. Detail investorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde, at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af investeringsforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis meget sjældent være en fysisk person, der er omfattet af definitionen på en reel ejer i den foreslåede § 5, nr. 26, i selskabsloven, og som skal registreres i det reelle ejerregister. Der er p.t. ikke registreret danske SIKAV'er, men det samme vil være gældende for disse.

Investeringsforeninger er organiseret med en bestyrelse og en direktion, som varetager den daglige ledelse. Investeringsforeningerne delegerer oftest den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, der er et EU-baseret selskab, som kan administrere UCITS. Der er således kun én selvforvaltende investeringsforening ud af p.t. 53 godkendte foreninger. Er der ikke en reel ejer af foreningen i overensstemmelse med § 5, nr. 26, i selskabsloven, skal den daglige ledelse registreres som reel ejer. Ved delegation af den daglige ledelse er det således den person, som varetager den daglige ledelse i investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet, der skal registreres som den reelle ejer. Dette vil være direktionen i et investeringsforvaltningsselskab eller det tilsvarende organ i administrationsselskabet. Varetages den daglige ledelse af flere personer, skal de alle registreres som reelle ejere.

SIKAV'er er ikke organiseret med en direktion. Den daglige ledelse udføres i stedet af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab. Er der ikke en reel ejer af SIKAV'en, er det således direktionen i investeringsforvaltningsselskabet eller det tilsvarende organ i administrationsselskabet, der skal registreres som den reelle ejer.

Det følger af § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, at der ikke skal registreres reelle ejere af selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne selskaber er tilstrækkeligt identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår investeringsforeninger og SIKAV'er, er det foreningens eller SIKAV'ens afdelinger som børsnoteres og ikke selve foreningen eller SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen eller SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen eller SIKAV'en identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på investeringsforeninger og SIKAV'er.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definitionen på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås, at § 14, stk. 3, 2. pkt., strafbelægges, jf. den foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt.

Det medfører, at de omfattede investeringsforeningers og SIKAV'ers ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 3

Den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås udvidet til også at omfatte den i § 10, nr. 2, foreslåede nye bestemmelse i § 14, stk. 3, 2. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 10, nr. 2.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at alle juridiske personer, som er forpligtede til at registrere reelle ejere, fremover skal grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke allerede i henhold til anden lovgivning eller frivilligt er registreret i registret. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der er tilstrækkelig klarhed over de enkelte omfattede juridiske personer omfattet af pligten til at registrere deres reelle ejere. Der vil således alene være tale om en grundregistrering, som skal sikre de nødvendige oplysninger i forhold til at kunne identificere den juridiske person.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at grundregistreringen skal indeholde de oplysninger, som fremgår af CVR-lovens § 11, stk. 1, nr. 1-6. Det betyder, at oplysninger om CVR-nummer, virksomhedstype, startdato, eventuel ophørsdato, virksomhedsnavn og adresse skal registreres. CVR-nummeret skal dog ikke særskilt registreres, da det vil blive oprettet som en del af selve grundregistreringen.

I forhold til indholdet af de registreringspligtige oplysninger henvises til de allerede gældende bemærkninger til CVR-loven, da der ikke ændres på indholdet af de nævnte oplysninger.

En grundregistrering og dermed en tildeling af CVR-nummer til virksomheden, vil sikre den entydige identifikation af virksomheden, som er nødvendig for at der kan ske registrering af reelle ejere i henhold til bestemmelserne herom i 4. hvidvaskdirektiv.

CVR-nummeret er alment kendt og benyttes i mange forskellige sammenhænge af andre myndigheder og private. Ved at tildele ikke tidligere registrerede juridiske enheder et CVR-nummer som entydig identifikator kan den juridiske enhed altid entydigt identificeres, men det sikres ligeledes, at i den situation, hvor virksomheden eventuelt på et senere tidspunkt måtte blive fuldt CVR-registreringspligtig, skal virksomheden ikke skifte registreringsnummer. Virksomheden kan derimod som udgangspunkt beholde sit CVR-nummer og blot foretage en tilføjelse til den grundregistrering, som virksomheden allerede har foretaget.

Juridiske enheder som tildeles et CVR-nummer skal tilsluttes såkaldt Offentlig Digital Post, medmindre den juridiske enhed fritages for obligatorisk tilslutning, jf. bestemmelserne i § 3, stk. 2, i lov om Offentlig Digital Post.

I henhold til det foreslåede *stk. 2.* kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af de i *stk. 1* nævnte juridiske personer, herunder om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved. Den foreslåede bestemmelse indeholder således en bemyndigelse til at fastsætte materielle regler om virksomheders anmeldelse til og registrering af grunddata i Erhvervsstyrelsens it-system og om brugen af dette system.

Bestemmelsen anses som nødvendig for at kunne få foretaget de i den foreslåede § 11 a, stk. 1, krævede registreringer på en hensigtsmæssig måde. Løsningen med at fastsætte de nærmere tekniske bestemmelser vedrørende registrering ved bekendtgørelse kendes fra en lang række af Erhvervsstyrelsens øvrige love.

Den praktiske del af grundregistreringen skal kunne foretages så administrativt let for virksomhederne som muligt, eksempelvis som en del af den lovpligtige registrering af reelle ejere, således at virksomheden ikke først skal foretage en grundregistrering i et system, og derefter foretage registrering af reelle ejere i et andet system.

Det foreslås, at § 11 a, stk. 1, strafbelægges, jf. den foreslåede § 22, stk. 5.

Det følger af § 22, stk. 4, i CVR-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at

de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 2

Den gældende strafbestemmelse i § 22, i CVR-loven, foreslås udvidet med et nyt stk. 5, som straffer overtrædelse af den foreslåede § 11 a, stk. 1, med bøde. Der kan desuden fastsættes straf for overtrædelse af bestemmelser fastsat ved bekendtgørelse i henhold til den foreslåede § 11 a, stk. 2, jf. den gældende § 22, stk. 3.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 11, nr. 1.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af loven. Det skyldes, at det nødvendige register til at foretage registreringer ikke er udviklet, da dette afventer den nødvendige tilpasning af Erhvervsstyrelsens it-system.

Når de nødvendige it-løsninger og dermed det kommende register over reelle ejere er endeligt på plads, vil de pågældende bestemmelser blive sat i kraft.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte, at de omhandlede bestemmelse kan sættes i kraft på samme tid, eller på forskellige tidspunkter.

Med den foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, skal erhvervs- og vækstministeren endvidere kunne fastsætte de nødvendige overgangsregler.

Til § 13

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men den kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at de foreslåede ændringer i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da det færøske selvstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Det foreslås endvidere, at ændringen i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. den foreslåede § 8, ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da der er tale om et færøsk særanliggende. Tilsvarende gælder lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. den foreslåede § 11.

Bestemmelserne kan sættes i kraft for Grønland, jf. det foreslåede stk. 1.

I henhold til *stk. 3* kan de foreslåede ændringer i lov om det europæiske selskab, lov om det europæiske andelsselskab og lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper ikke sættes i kraft for hverken Færø-

erne eller Grønland, da forordningerne bag lovforslagene ikke er gældende for hverken Færøerne eller Grønland.